

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2371/2020
10.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Душан Матковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6382/2019 од 05.12.2019. године, у седници од 10.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6382/2019 од 05.12.2019. године, у ставовима другом, трећем и четвртом изреке.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1601/15 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе из поднеска од 11.02.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да су одржајем стекли право трајне службености коришћења ваздушног простора који је заузет приликом градње породичне стамбене зграде описане изреком на кп .. и .. КО ..., у мерама и границама наведеним изреком. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди да је тужени дужан трпети да се тужиоци упишу у катастар непокретности као сувласници на целој површини стамбене зграде саграђене на кп .. и .. КО ... . Ставом петим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 577.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6382/2019 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена решења садржана у ставовима првом и другом изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца за утврђење да су одржајем стекли право трајне службености коришћења ваздушног простора заузетог приликом градње породичне стамбене зграде у мерама и границама описаним изреком. Ставом трећим изреке преиначена је одлука о трошковима поступка из става петог изреке првостепене

пресуде тако што су тужиоци обавезани да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 214.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија тужилаца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци ББ и ВВ су на основу оставинског решења од 16.04.2018. године постали носиоци права коришћења са 1/2 идеалних делова кп .., .., .. и .., а заједно са тужиљом АА су носиоци права својине на 1/3 идеалног дела породичне стамбене зграде која је саграђена на међној линији између катастарских парцела .. и .. КО ... . Тужени је у листу непокретности уписан као власник парцеле .. и породичне стамбене зграде на овој парцели. Правни претходник тужилаца је током 1990. и 1991. године извршио реновирање постојећег објекта на к.п. .. од кога је остао само подрумски простор, а приземље куће, спрат, поткровље и стреху је доградио. Утврђено је да приликом доградње правни претходник тужилаца није поштовао катастарску међну линију на којој се раније објекат налазио, већ је доградњу извршио тако што је заузео ваздушни простор изнад кп .. у укупној површини од 24 м², према налазу и мишљењу вештака. Тужени се није противио извођењу радова. Решењем надлежног органа од 21.05.2014. године туженом су одобрени радови на реконструкцији и доградњи постојећег стамбеног објекта на кп .., па је формиран стамбени објекат са четири стамбене јединице. Тужени је надлежном органу поднео захтев 24.07.2014. године да се одбију захтеви за легализацију поднети од стране тужилаца поводом доградње објекта на кп .., па је поступак легализације закључком прекинут.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди да су одржајем стекли право трајне службености коришћења ваздушног простора који је њихов правни претходник заузео приликом доградње породичне стамбене зграде.

Из одредаба чл. 49. став 1., 50. став 1. и 54. Закона о основама својинско-правних односа произилази да стварна службеност представља терет на непокретности, односно право власника повласног добра да за потребе своје непокретности користи непокретност коју представља послужно добро, али власник послужног добра није у потпуности лишен својине односно државине своје непокретности и то не само земљишта на површини непокретности, већ и у замишљеној линији у дубину земљишта и ваздушном простору који може користити према намени непокретности. С обзиром да је у поступку утврђено да су тужиоци, односно њихов правни претходник, потпуно лишили туженог могућности коришћења своје непокретности у замишљеној ваздушној линији, и то у нивоу првог спрата у површини од 12 м², и у поткровљу у

површини од 12 м², те да заузети део ваздушног простора туженог представља део изграђеног стамбеног објекта тужилаца, то је правилан закључак другостепеног суда да нису испуњени законски услови да тужиоци одржајем стекну право стварне службености у смислу чл. 50. и 54. Закона о основама својинско-правних односа. Зато је у побијаној другостепеној пресуди правилно примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован.

Ревизијом тужилаца неосновано се указује на погрешну примену материјалног права и наводи да из члана 53. став 1. Закона о основама својинско-правних односа произилази основаност тужбеног захтева.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**